

Birtalan Ferenc

ÁT A GÖRGEY ARTÚR TÉREN

2017-09-09 | VERS

az eperfára pisált
láttam a tér közepéről
mögötte a pad hova ülni szoktam
jövet-menet az orvosokhoz
és sütött a nap
és szép volt a május
s vártam elmegy leülhetek

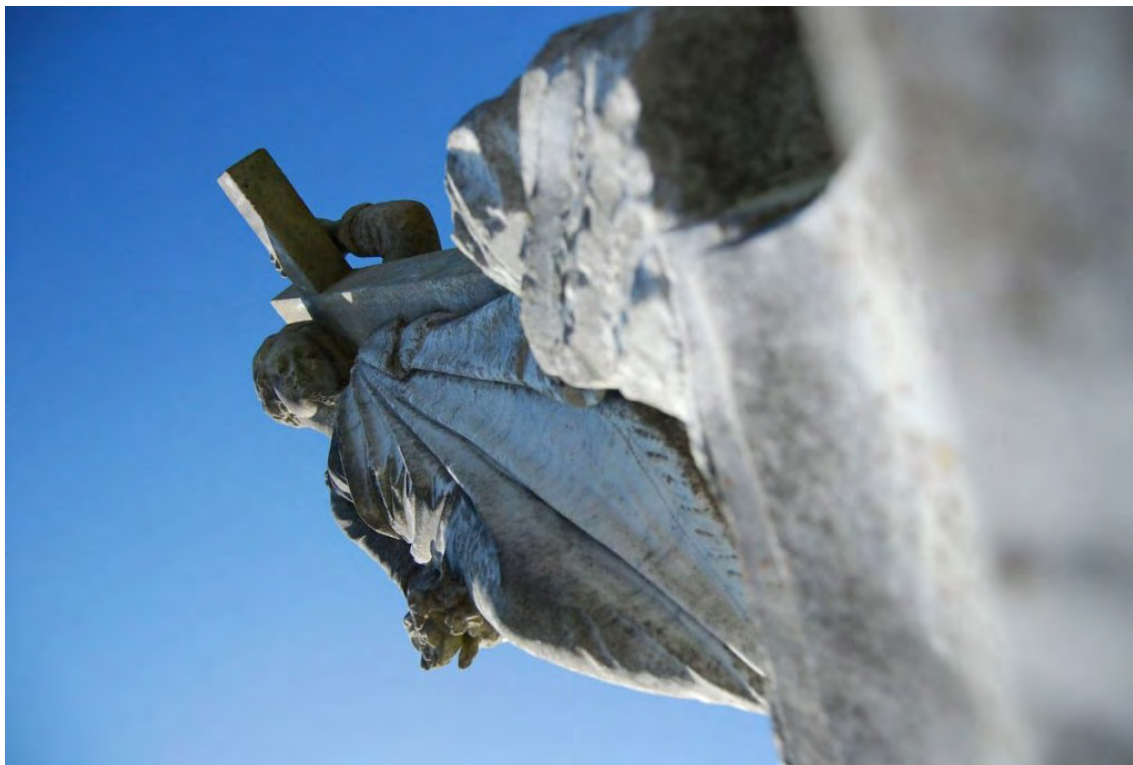
de ott volt a társa
mellettük vacak motyók
nem néztem rájuk mit tagadjam
máshová ülni messze volt
álltam a járdaszélen
pár autót húzzon el
mikor szólt a hang mögöttem
– adj egy negyvenest fater
nem gondoltam hogy nekem szánták
csak mikor újra hangosabban
s mást nem láttam ott
szaladt ki számon
mi tőlem nem megszokott
– neked baszd meg nem adok
mentem az úton háborogva
és mondogattam magamnak
de a hűgyozás a hang ahogy lefateroztak
aztán már halkulón ért utol
– baszd a kurva anyád vén fasz
május napfény
a legszebb évszak
keserű lett a szám
nem miattuk kik mindennek-kitettek
nem is a durván kért pénz miatt
– baszd meg
hogy lehetett ilyen szavad
ki vánszorogsz megrakott kocsiddal
de mint ők ugyanolyan nyomorult
ugyanolyan senki vagy

kép | Vitaliistock, shutterstock.com

Birtalan Ferenc

NAPSÜTÉS, BOTTAL, TEMETŐVEL

2017-09-26 | VERS

a bácsi megy a napsütésben
kezében bottal megy a napsütésben
csoszogó léptei alig emelkednek a földtől
megy a napsütésben
kezében virágcsokor
megy csoszogósan
már alig látszik
valahol borostyánszínű este
várja a bácsit

kép | Elizabeth Sorrell, flickr.com